

PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE DOTYCZĄCE ELEWACJI
WSCHODNIEJ ELEMENTÓW KAMIENNYCH ORAZ METALOWYCH
PLEBANIA W SZEBNIACH

1. Usunięcie z powierzchni elewacji cementowych zacierek, zdegradowanych i wysoko zasolonych partii tynków cementowych, uzupełnień oraz wtórnych warstw malatury.
2. Oczyszczenie powierzchni odsłoniętego wątku ceglanego - dobór metody należy ustalić po odsłonięciu wątku.
3. Dezynfekcja powierzchni porażonych korozją biologiczną preparatem biobójczym.
4. Usunięcie zdeintegrowanego spoinowania do głębokości ok. 2 cm.
5. Wzmocnienie strukturalne lica ceglanego oraz fug w miejscach silnie zdegradowanych z zastosowaniem preparatu krzemianowego.
6. Uzupełnienie ubytków cegieł w wątku muru, wypełnienie wydłutowanych spoin i wyrównanie nierówności tynkiem renowacyjnym podkładowym WTA. W miejscach, gdzie wątek jest zdegradowany należy wykonać przemurowania z zastosowaniem cegły ceramicznej o parametrach możliwie zbliżonych do oryginalnej.
7. Rekonstrukcja tynków w technologii mineralnej z zastosowaniem zaprawy tynkarskiej na bazie wysoko hydraulicznego wapna. W dolnej części, gdzie występowały zasolenia należy wykonać tynki szerokoporowe zgodne z wytycznymi WTA.
8. Wykonanie drobnoziarnistej zacierki z cienkowarstwowego tynku z mikro włóknami szklanymi.
9. Uzupełnienie uszkodzonych oraz rekonstrukcja niezachowanych lub zniszczonych profilowanych dekoracji gzymsowych z zastosowaniem zapraw naprawczych na bazie gipsu ceramicznego.
10. Pomalowanie fasady kamienicy farbami żółto krzemianowymi w ustalonej w czasie komisji konserwatorskiej kolorystyce.

KAMIENNY COKÓŁ

11. Wstępne oczyszczenie kamiennego cokołu z powierzchniowych zanieczyszczeń oraz luźnych nawarstwień.
12. Oczyszczenie z zabrudzeń (metoda strumieniowania pod ciśnieniem z użyciem drobnoziarnistego ścierniwa kwarcowego. Granulacja ścierniwa powinna zostać dobrana doświadczalnie, aby nie naruszyć zewnętrznej epidermy kamienia).
13. Mechaniczne usunięcie wszystkich nietechnologicznych uzupełnień, fug oraz fleków wykonanych z zapraw cementowych.
14. Dezynfekcja powierzchni preparatem biobójczym.
15. Odsalanie kamienia metodą swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska, z użyciem kompresów z wody destylowanej i ligniny.
16. W razie konieczności wzmocnienie osłabionych strukturalnie i osypujących się partii kamienia z zastosowaniem preparatów opartych na estrach kwasu krzemowego. Środek należy nanieść metodą powlekania do uzyskania efektu głębokiego nasycenia. Po nasączeniu preparatem wzmacniającym należy odczekać zalecane 3-4 tygodnie, ze względu na czas reakcji wytrącania nowego spoiwa.
17. Znaczące uszkodzenia kamienia należy naprawić z użyciem wstawek z kamienia tego samego rodzaju (taszli). Należy zastosować ukryte kutwienie ze stali nierdzewnej. Osadzenie fleków na kleju mineralnym.
18. Uzupełnienie ubytków formy z zastosowaniem zaprawy wykonanej z mielonego kruszywa o odpowiedniej frakcji i kolorystyce. Rodzaj spoiwa należy dostosować do parametrów, wytrzymałości kamienia. np. spoiwo trasowe, biały cement. Kolor należy dobarwić w masie do oryginalnego kamienia. Fakturę uzupełnień odpowiednio opracować
19. Wykonanie nowej spoiny z zaprawy mineralnej nawiązującej do technologii oryginału, bądź gotowej zaprawy przeznaczonej do spoinowania. W strefie cokołowej zaleca się zastosowanie fugi z podkładem solochłonnym.
20. Ewentualne scalanie kolorystyczne uzupełnień ubytków farbą laserunkową na bazie żelazo-krzemianowej.

KAMIENNE KOLUMNY

21. Wstępne oczyszczenie kamienia z powierzchniowych zanieczyszczeń oraz luźnych nawarstwień.
22. Oczyszczenie z zabrudzeń (metoda strumieniowania pod ciśnieniem z użyciem drobnoziarnistego ścierniwa kwarcowego. Granulacja ścierniwa powinna zostać dobrana doświadczalnie, aby nie naruszyć zewnętrznej epidermy kamienia).
23. Mechaniczne usunięcie wszystkich nietechnologicznych uzupełnień, fug oraz fleków wykonanych z zapraw cementowych.
24. Dezynfekcja powierzchni preparatem biobójczym.
25. Odsalanie kamienia metodą swobodnej migracji soli do rozszerzonego środowiska, z użyciem kompresów z wody destylowanej i ligniny. Wzmocnienie osłabionych strukturalnie i osypujących się partii kamienia z zastosowaniem preparatów opartych na estrach kwasu krzemowego Środek należy nanieść metodą powlekania do uzyskania efektu głębokiego nasycenia. Po nasączeniu preparatem wzmacniającym należy odczekać zalecane 3-4 tygodnie, ze względu na czas reakcji wytrącania nowego spoiwa.
26. Wykonanie nowej spoiny z zaprawy mineralnej nawiązującej do technologii oryginału, bądź gotowej zaprawy przeznaczonej do spoinowania.
27. *W związku z historycznym charakterem ubytków (dziury po kulach z okresu II wojny światowej) na trzonach kolumn nie zakłada się uzupełniania ubytków.*

METALOWA BALUSTRADA

28. Oczyszczenie metalowej balustrady z nawarstwień farb.
29. Naprawa zdeformowanych elementów, ewentualne uzupełnienie ubytków przez dospawanie brakujących fragmentów.
30. Zabezpieczenie antykorozyjne z zastosowaniem preparatu wiążącego rdze np. Cortanin,
31. Pomalowanie elementów farbami do metalu w pierwotnym kolorze szaro-grafitowym.
32. Rekonstrukcja drewnianego pochwytu balustrady.